

PANICI, Merima. Vezi Panici, Svetolic.

PANICI, Radoie. Vezi Panici, Jiva.

PANICI, Ruja. Vezi Panici, Svetolic.

PANICI, Svetolic. Țăran din comuna Zlatița — Caraș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei (Danița, Zora, Merima și Ruja), în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani, începând cu 18 iunie 1951.

PANICI, Vidosava. Vezi Panici, Jiva.

PANICI, Zora. Vezi Panici, Svetolic.

PANICI, Zorca. Născută la 31 iulie 1947, la Dinaș — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, 4 ani, începând cu 18 iunie 1951.

PANIGHEANȚ, Fiodor D. Născut în 1911, în Basarabia. Ucis în 1941, de trupele sovietice în retragere.

PANIGHEANȚ, Tudor. Născut în 1911, în Basarabia. Deportat în 1946, a murit în Gulagul sovietic.

PANINAC, George. Maistru la Șantierul Naval din Galați. Arestat în iulie 1946 și bătut la M.A.I., pentru a recunoaște că făcuse parte din organizația anticomunistă *Sumanele Negre*. I s-au rupt dinții. Eliberat după 2 luni.

PANIȘ, Pantelie. Arestat în septembrie

1948, înainte să împlinească vârsta de 18 ani, de la Institutul Agronomic din Craiova, pe motiv că susținuse în public că Basarabia este pământ românesc.

Torturat de Oancă, la sediul Securității Craiova, din str. Calomfirescu și trimis apoi la București, unde a fost torturat în continuare, la Securitatea din Calea Rahovei. I s-a înscenat un proces pentru "înscrisuri necenzurate, dușmănoase la adresa regimului comunist" și a fost condamnat. Începutul detenției la Jilava.

PANKRATZ, Eduard. Născut în 1911, la Gârâna — Caraș-Severin. Deportat la 15 ianuarie 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit în 1947, la minele de cărbuni din Donbas.

PANKRATZ, Johann. Născut în 1902, la Gârâna — Caraș-Severin. Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit în 1947, în condiții de exterminare.

PANNERT, Susana. Născută în 1913, la Giarmata — Timiș. Deportată de N.K.V.D., în URSS, în Donbas, unde a și murit, în 1947, din cauza muncii forțate.

PANOV, Panait. Din Ploiești. Arestat în 1949, în lotul Ștefan Davidescu — Mihai Vintilescu.

PANTALON, Ion. Din Piatra-Neamț. Condamnat în 1959. Detenția la Gherla și lagărele de exterminare din Bălțile Dunării.

PANTAȘ, Ion. Inginer silvic din județul Bihor. Condamnat. Detenția la Oradea, Aiud și mina de plumb de la Baia Sprie, unde s-a accidentat din cauza lipsei mijloacelor de protecție a muncii și și-a pierdut auzul la urechea stângă.

PANTAZ, Ana. Vezi Pantaz, Petru A.

PANTAZ, Lidia P. Vezi Pantaz, Petru A.

PANTAZ, Pașa P. Vezi Pantaz, Petru A.

PANTAZ, Petru A. Născut în 1898, în comuna Florești — Basarabia. Țăran înstărit. Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Ana (născută în 1910) și copiii, Lidia (n. 1933), Pașa (n. 1940) și Valentina (n. 1941).

PANTAZ, Valentina P. Vezi Pantaz, Petru A.

PANTAZESCU, Costică. Născut în 1893. Din județul Râmnicu-Sărat. Arestat, a stat 2 săptămâni în închisoarea din Râmnicu-Sărat (de la 12 mai 1950). Detenția la Gherla.

PANTAZESCU, Ion. Născut în 1901. Arestat în lotul membrilor P.N.Ț. Detenția la penitenciarul Râmnicu-Sărat, între 16 august 1949 și 12 februarie 1950.

PANTAZI, Alexandru. Condamnat. Detenția la Jilava ș.a.

PANTAZI, Constantin H. Născut

la 26 august 1888, în Călărași. General. A urmat Școala Militară de Infanterie și Cavalerie (1906-1908) și Școala Superioară de Război (1921-1923).

A luptat în Războiul Balcanic din 1913 și în Primul Răz-

boi Mondial, fiind decorat cu Ordinul *Mihai Viteazul*, clasa a III-a. A urmat cursuri de perfecționare în Franța și, la 10 mai 1937, i-a fost acordată comanda Diviziei 3 Cavalerie. La 1 septembrie 1940, a preluat comanda Diviziei Blindate și a fost numit subsecretar de stat la Ministerul Apărării Naționale, dovedindu-se un excelent organizator. La 22 ianuarie 1942, a fost numit ministru de Război. Arestat în noaptea lui 23 august 1944, împreună cu mareșalul Ion Antonescu, dus în casa conspirativă din str. Vatra Luminoasă și predat sovieticilor la 31 august 1944, spre a fi trimis la Moscova, alături de ceilalți membri ai grupului. La 6 aprilie 1946, a fost readus la București, împreună cu grupul, pentru a fi judecat. Condamnat la moarte, prin sentința 17/17.05.1946 a Tribunalului Poporului. La 1 iunie 1946, în timp ce mergea spre locul execuției, i s-a comunicat comutarea pedepsei în muncă silnică pe viață. Detenția la Aiud și Râmnicu-Sărat (de la 10 august 1957), unde a și murit în condiții de exterminare, la 23 ianuarie 1958, având numărul matricol 158. Trupul i-a fost aruncat în groapa comună (date suplimentare în: dr. A. Dușu, F. Dobre, *Drama generalilor români*, Editura Enciclopedică, București, 1997).

PANTAZI, Elena (soția lui Pantazi, Ion C.). Născută Prodan. Arestată în octombrie 1949, pentru încercarea de trecere a frontierei, care îi fusese aranjată de soțul său. Detenția la M.A.I., Jilava și Mîslea. Alături de ea, au mai fost condamnate încă 4 persoane.

PANTAZI, Ion C. (fiul lui Pantazi, Constantin H.). Născut la 26 iulie 1920, la București. A urmat cariera militară a tatălui său și a ieșit sublocotenent de cavalerie, la 10 mai 1942. A luptat în cel de-al doilea război mondial, pe Frontul de Est, în URSS (până la 1 iulie 1944) și pe Frontul de Vest (până la 9 mai 1945). Arestat în timpul pregătirii procesului tatălui său (1 martie — 5 iunie 1946). Rearestat la 22 iunie 1948 și eliberat la 20 decembrie 1948. Gândindu-se la plecarea din țară, prin Iugoslavia, s-a deplasat în Banat și a avut discuții cu

fosta lui ordonanță (se pare, Ghiță David). A aranjat plecarea pentru el, soția lui, Elena Pantazi și Lulu Cristoveanu. Arestat și dus la sediile Securității din Lugoj și Timișoara, unde i s-a întocmit dosarul pentru condamnarea sub acuzația de tentativă de trecere ilegală a frontierei. După condamnarea din 1949, la 5 ani de închisoare, a fost deținut la Securitatea din str. Uranus, Malmaison, Rahova, Jilava, Aiud, Baia Sprie și mina Cavnic, unde a organizat evadarea a 12 deținuți, în ziua de sâmbătă, 6 iunie 1953. După 3-4 zile, Ion Pantazi a fost prins, în apropiere de Baia-Mare. Judecat din nou, la Oradea Mare, a primit 1 an de închisoare pentru evadare, 5 ani pentru întrebuințarea explozibilului și 8 ani pentru organizare politică în închisoare. Toate pedepsele i-au fost contopite în cea de 8 ani, inclusiv cea din 1949. Eliberat la 16 octombrie 1955. Rearestat la 10 noiembrie 1957. Detenția la Malmaison, Constanța, Dej și Gherla. La 10 noiembrie 1963 a fost dus, cu domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, la Valea Călmățui, de unde a fost eliberat la 25 iunie 1964. La 4 februarie 1978 a fost arestat, în legătură cu acțiunile anticomuniste întreprinse de Paul Goma. Eliberat după 4 zile. În aprilie 1978 a primit pașaport pentru Germania, unde avea să se instaleze, la München.

PANTAZOPOL, Victor. Colonel condamnat. A murit la închisoarea Aiud.

PANTEA. Capitan originar din Basarabia. Detenția la Aiud și Baia Sprie.

PANTEA, Adrian. Elev din Năsăud. Arestat la Cluj, în iunie 1948.

PANTEA, Alexandru. Elev arestat în 1948. Detenția la Târgșor, unde s-a opus acțiunii de *reeducare*, fiind trimis, din această cauză, cu un grup numeros de pedepșiți, la Jilava.

PANTEA, Alexandru. Fost agent al Poliției din Timișoara, în perioada interbelică. Arestat în 1950. Detenția la Jilava și Târgșor.

PANTEA, Alexandru N. Din Ploiești (str. Gh. Doja, bl. 38 C). Condamnat în 1949. Deținut, 3 ani, la Securitatea Ploiești, Târgșor ș.a.

PANTEA, Constantin (Titu). Condamnat în 1963. Detenția la Jilava.

PANTEA, Gheorghe. Născut la 5 februarie 1938. Inginer din Arad condamnat, în 1984, de Tribunalul Militar București, pentru “uneltire”, la 5 ani de închisoare. Deținut 8 luni.

PANTEA, Grigore. Născut la 19 august 1922, în comuna Săcalu de Pădure — Mureș. Inginer din Reghin arestat în 1948, ca fost legionar. Condamnat, de Tribunalul Militar Cluj, la 7 ani de închisoare, pentru “uneltire”. A murit, la 3 iunie 1950, în închisoarea de la Aiud, în condiții de exterminare.

PANTEA, Ion. Țăran din comuna Țăgădău — Arad. Arestat în 1952 și torturat la Securitatea din Arad, de către locotenentul-major Dumitrașcu. Implicat, împreună cu alte 33 de persoane, într-o înscenare și acuzat de “uneltire contra statului”. Condamnat de Tribunalul Militar Timișoara la 15 ani de închisoare. Bolnav din cauza bătailor și a condițiilor de exterminare din închisorii a ajuns, în 1955, la închisoarea, zisă “spital”, de la Târgu-Ocna.

PANTEA, Ion. Din Teleorman. A pus la cale, împreună cu alții, prin 1977-78, deraierea unui tren sovietic. Înaintea respectivului tren a trecut, însă, un marfar românesc, a cărui locomotivă a deraiat. Acuzat de “subminarea economiei naționale”. Închis 8 ani în Spitalul de psihiatrie *Dr. Petru Groza* și transferat, apoi, la spitalul psihiatric de la Poiana Mare — Dolj, unde a fost demolat fizic și psihic, fiind transformat într-un schelet fără rațiune.

PANTEA, Milan. Născut la 30 august 1946, în comuna Beregsăul Mic — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părintii, în Bărağan, la Dâlga, 4 ani și o luna, începând de la 18 iunie 1951. Stabilizat, ulterior, la Timișoara.

PANTEA, Miron. Născut în 1907. Mort în închisoare, în 1959.

PANTEA, Pavel (al lui Ilie Pantelie). Născut la 8 februarie 1917. Țăran din comuna Țăgădău — Arad (nr. 66). Tatăl unui copil. Arestat în 1951 și anchetat cu brutalitate la Securitație

din Arad și Timișoara. Condamnat la 18 ani de muncă silnică, pentru participare la acțiunile *Mișcării Naționale de Eliberare*, la sedințele acesteia, pentru că îi ajutase pe partizani cu bani, citise manifestul numit *Cuvântul Motilor* și posedea armă. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

PANTEA, Traian. Condamnat și deținut între 1949 și 1964.

PANTEA, Vasile M. Născut la 15 mai 1911, în comuna Nicolae Bălcescu, de lângă Turnu-Măgurele. Arestat, în 1960, împreună cu alți țărani, pentru că merseseră la Sfatul Popular și ceruseră să le fie restituite cererile de intrare în colectiv. Socotit unul dintre capii revoltei, a fost condamnat la 60 de luni de închisoare. Eliberat la 6 aprilie 1962.

PANTEA, Vică. Comandor din Brașov, condamnat în 1949. Detenția în lagărul de muncă forțată de la Capul Midia.

PANTEA, Zorca. Născută la 21 august 1925, la Ivanda — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărağan, la Dâlga, 4 ani și o luna, din 1951.

PANTELEI, Anastasia. Vezi Panteliei, Fiodor G.

PANTELEI, Fiodor G. Născut în 1877, în comuna Orac — Leova (Basarabia). Deportat în 1949, în Siberia, împreună cu soția, Anastasia (născută în 1880). Amândoi și-au găsit sfârșitul acolo.

PANTELIMON. Călugăr din Pitești, arestat în 1948-1949.

PANTELIMONESCU, Constantin. Din București. Condamnat.

PANTERAȘU, Vasile. Din Lugoj. Arestat în 1961. Condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 5 ani de închisoare. Detenția la Gherla și lagărele de muncă din Bălțile Dunării. Eliberat în 1964.

PANTEȘ, Ioan (zis Romanescu). Arestat în 1946. Condamnat pentru “activitate legionară, port ilegal de armă și folosire de acte false”.

PANTICI, Danița. Din comuna Cenei — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei (Iova și Olga), în Bărağan, la Valea Viilor, 6 ani, de la 18 iunie 1951.

PANTICI, Iova. Vezi Pantici, Danița.

PANTICI, Ivan. Născut la 16 septembrie 1948, în comuna Cenei — Timiș. De-

portat, împreună cu părinții, în Bărăgan, la Valea Viilor, în 1951.

PANTICI, Ivanca. Născută la 21 august 1947. Din Cenei — Timiș. Deportată în Bărăgan, la Valea Viilor, în 1951.

PANTICI, Olga. Vezi Pantici, Danița.

PANTICI, Petre. Născut la 22 octombrie 1922, la Claria — Iugoslavia. Deportat în Bărăgan, la Valea Viilor, în 1951.

PANTICI, Syoianca. Născut la 10 septembrie 1924, la Detroit — Statele Unite ale Americii. Din Cenei — Timiș (nr. 76). Deportat în Bărăgan, la Valea Viilor, în 1951.

PANTICI, Zlatinca. Născută la 19 ianuarie 1926. Din Cenei — Timiș (nr. 81). Deportată în Bărăgan, la Valea Viilor, în 1951.

PANTIROSU, Vasile. Născut la 1 iunie 1917. Din Lugoj. Condamnat.

PANTIȘ, Crăciun. Notar din comuna Valea Mare de Criș - Bihor. Membru al organizației P.N.Ț. create de dr. Iosif Capotă. Arestat la 30 noiembrie 1948, într-un grup de 7 persoane. Condamnat la 10 ani de muncă silnică. Detenția la Cluj, Jilava și Aiud.

PANTIȘ, Ion. Inginer silvic din comuna Valea Mare de Criș — Bihor. Condamnat la 10 ani de muncă silnică, în lotul dr. Iosif Capotă.

PANTOȘ, Mihai. Născut în 1913. Țăran din comuna Pili — Arad. Cantor la biserică. Condamnat la 1 an și 6 luni de închisoare, pentru că interpretase cântece legionare.

PANTU, Mihalache V. Din Ploiești (str. Fântânarilor, nr. 21). Deținut 1 an și 3 luni la Securitatea Ploiești.

PANȚĂRU, Iordachi. Țăran din comuna Tamauca — Herța. Deportat de N.K.V.D., la muncă forțată, în regiunea Lacului Onega.

PANȚURU, Neagu. Țăran din comuna Siliștea — Constanța. Fost primar al comunei. Domiciliu obligatoriu la Bicaz, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PANU, Frusina Gh. Născută la 25 mai 1917, în Albania. Stabilită, prin colonizare, la Ovidiu — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună.

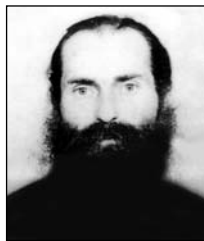
PAOLACHE, Adolf. Născut în 1888. Arestat la 15 august 1952. Detenția în

lagărele de la Gales și Peninsula, unde a și murit, la 1 ianuarie 1953, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PAP, Macovei. Condamnat. În 1949, la închisoarea Gherla, a trecut prin *reeducarea* studenților, fiind bătut cu bestialitate în camera 103, unde a murit Vasile Dâmbu și a încercat să se sinucidă Ion Pangrate.

PAPA, Michel. Din Lugoj. Deportat de sovietici, la 15 ianuarie 1945. A murit în URSS, din cauza muncii forțate.

PAPACIOC, Anghel-Arsenie. Năs-

cut la 13 august 1914, în satul Misleanu, comuna Perieți — Ialomița. De origine aromânească. Intrat în cinul călugăresc la Mănăstirea Antim din București. Duhovnic la Mănăstirea

Slatina (1952-58). Urmărit de Securitate, s-a ascuns ani la rândul în păduri. Arestat și condamnat, în 1958, în lotul *Rugul Aprins*, de către Tribunalul Militar București, prin sentința 125/1958, la 20 de ani de închisoare, pentru "uneltire". Detenția, 6 ani și 2 luni, la M.A.I. (Uranus), Jilava, Brașov, Aiud (alături de părintele Dumitru Stăniloae). În închisoare, a fost duhovnicul poetului Vasile Voiculescu. A fost bătut și ținut, în repetate rânduri, la izolare, fiind considerat unul dintre capii rezistenței din interiorul închisorilor. Eliberat, prin grațiere, în 1964. Duhovnic la Mănăstirea Sihăstria. Arhimandrit la Mănăstirea Techirghiol și unul dintre cei mai importanți duhovnici români (pentru mai multe date despre experiența carcerală a arhim. Arsenie Papacioc, vezi Sorin Dumitrescu, *Convorbiri*, Editura Anastasia, București, 2001, pp. 7-11 și 366-370). Autor al volumului *Scrisori către fiii mei duhovnicești*.

PAPACIOC, Vasile. Condamnat.

PAPACIUC, Ilarion I. Născut în 1915, în Rezina — Basarabia. Deportat în 1949, în Siberia, împreună cu soția, Olga, și fiul, Mihail (născut în 1942).

PAPACIUC, Mihail I. Vezi Papaciuc, Ilarion I.

PAPACIUC, Olga. Vezi Papaciuc, Ilarion I.

PAPACOSTEA, Apostol (rudă cu Papacostea, Petre; Papacostea, Șerban; Papacostea, Victor). Născut la 1 mai 1890, în Grecia. Absolvent al Școlii de Belle Arte. Fotograf. A fost obligat să-și părăsească locuința. În timpul evacuării, în 1952, i s-au găsit fotografiile ale lui Corneliu Zelea Codreanu (fusesse fotograful acestuia). Arestat și condamnat. Detenția la Jilava. În fișa matricolă penală emisă la 28 iulie 1952, agramatul Nicolae Petrescu scria, în dreptul rubricii *studii*, că Apostol Papacostea studiasse la “Șc. de Belieard”.

PAPACOSTEA, Petre. Născut la 12 iulie 1893, în comuna Viziru — Brăila. Descendent al unei familii de origine macedoromână. Domiciliat în București (str. Caragea Vodă, nr. 19). Licențiat în drept.

Avocat renumit. Apropiat și principal colaborator politic al Mareșalului Alexandru Averescu; secretar politic al acestuia, în cadrul Partidului Poporului. Director-general al Poștelor (1926-27). Colaborator al lui Gheorghe Brătianu, în cadrul Frontului Constituțional, care se opunea instaurării unui regim autoritar de către Regele Carol II. Arestat, în 1952, și condamnat administrativ, la 24 de luni de închisoare. Detenția la Ghencea și Pitești (15 aprilie 1952 — 20 martie 1954). După eliberare, a fost în continuare supravegheat de Securitate. A murit la 18 octombrie 1969.

PAPACOSTEA, Șerban (fiul lui Papacostea, Petre și nepotul lui Papacostea, Victor). Născut la 25 iunie 1928, în București. În toamna lui 1945 s-a înscris la Facultatea de Litere și Filosofie din București și a absolvit, în 1949, Facultatea de Istorie și Geografie. Student și discipol al lui Gheorghe Brătianu. Arestat în martie 1950, din fața Institutului Francez din București (Bd. Dacia), a cărui bibliotecă

o frecventa. Anchetat la Securitatea din Calea Rahovei, alături de alte 30 — 40 de persoane, arestate de la institutele francez, britanic, american și italian și înghesuite în 2 celule. Condamnat administrativ. Detenția la Jilava și Capul Midia. Din 1957, cercetător principal în cadrul Institutului de Istorie. Doctor în istorie (1968), laureat al Premiului Academiei Române (1971), director al Institutului de Istorie *Nicolae Iorga* al Academiei Române (1990-2001), membru corespondent al Academiei Române (1991) și membru al Academiei Ligure de Științe și Litere din Genova (1995). Codirector al revistei *Il Mar Nero* (Italia) și coeditor al colecției *Rumänien Studiehn* (Germania). Principalele sale lucrări sunt: *Oltenia sub stăpânirea austriacă 1718-1739*; *Geneza statului în evul mediu românesc*. *Studii critice*; *Ștefan cel Mare, domn al Moldovei 1457-1504*; *România în secolul al XIII-lea. Între cruciată și Imperiul Mongol*; *Evul Mediu Românesc. Realități politice și curente spirituale*.

PAPACOSTEA, Victor. Născut la 21 ianuarie 1900, la Viziru — Brăila, din părinți originari de la Veria — Grecia. Domiciliat în București (str. Argentină, nr. 45). Studii secundare și universitare la București, unde și-a luat licența în 1932, cu mențiunea *magna cum laude*. Profesor de liceu, apoi profesor universitar, la catedra de Istoria popoarelor balcanice, din cadrul Facultății de Litere și Filosofie a Universității din București (1934-1947). Doctor în Litere și Filosofie. Cercetător asiduu, a înființat Institutul de Studii și Cercetări Balcanice din București (pe care l-a și condus, între 1938 și 1947) și revista *Balcania*. A făcut politică liberală, în cadrul facțiunii lui Gheorghe Brătianu. Deputat de Caliacra (1932) și ministru subsecretar de stat la Ministerul Educației Naționale, în guvernele Sănătescu și Rădescu (4 noiembrie 1944 — 6 martie 1945). Ca urmare a atitudinii lui demne

anticomuniste, a fost arestat în noaptea de 5 spre 6 mai 1950. Detenția la Sighet, pentru 24 de luni (încadrat în decizia M.A.I. 334/1951), după care pedeapsa i-a fost majorată cu 60 de luni, prin decizia M.A.I. 559/1953. Anchetat la închisoarea Malmaison, de la 6 iulie 1955, în vederea eliberării, “din lipsă de probe”. Eliberat la 17 septembrie 1955. Rearestat la 25 decembrie 1957 și cercetat în lotul Aurelian Bentoiu, pentru “crimă de uneltire contra ordinii sociale”. Eliberat la 29 mai 1958, “din lipsă de elemente constitutive pedepsite penal”. A murit la 20 iunie 1962, la București, lăsând în urmă un bogat material cu caracter istoric, incluzând un vast studiu neterminat, deus la Institutul *Nicolae Iorga*.

PAPADIMA, Ovidiu. Născut la 23 iunie 1909, în comuna Sinoe — Constanța. Studii liceale la Târgu-Mureș. Absolvent al Facultății de Litere și Filosofie a Universității din București (1931). Critic și istoric literar, publicist. A scris valoroase studii despre Anton Pann, Cezar Bolliac, O. Goga, Ion Pillat ș.a. Asistent al profesorului Dumitru Caracostea, la Facultatea de Litere și Filosofie (1933-35). Studii de specializare în Germania (1938-1940). Lector de Literatură română la Universitatea din Viena (1940-41). Asistent și șef de lucrări la Facultatea de Litere și Filosofie a Universității din București (1941-49). Colaborator al *Gândirii* și al *Revistei Fundațiilor Regale* (bogată activitate de cronicar literar). Înlăturat din învățământ, arestat după 1950 și condamnat, de un *tribunal al poporului*, pentru “activitate contrarevoluționară”, imputându-i-se articolele publicate în anii 1935-36, care ar fi contribuit la ascensiunea politică a lui Ion Antonescu. Martori ai apărării au fost G. Calinescu și Gala Galaction. Detenția, 4 ani, la Jilava, Craiova, Aiud, Baia Sprie, Cavnic și Gherla, de unde a fost eliberat, la 7 octombrie 1955. Serile, în celulă, ținea adevărate cursuri de literatură (cf. *Manuscriptum*, nr. 1-4/2000).

PAPADITIS, Miloș. Născut la 1 martie 1934. Țăran din comuna Grâniceri — Timiș. Ridicat de Securitate, la 18 iunie 1951, și dus cu domiciliu obligatoriu, în Bărăgan.

PAPADIUC, Constantin P. Născut la 7 august 1914, la Rădăuți. Stabilite la Constanța. Deținut politic, 3 ani și 4 luni.

PAPADOPOL, Dumitru. Născut în Mehedinți. Mort în 1959, în închisoarea de la Craiova.

PAPADOPOL, Haralambie. Născut în 1913. Prizonier în URSS. Întors în țară, a intrat și în închisorile comuniste românești, în decembrie 1955 (Gherla etc.).

PAPADOPOL, Mihai T. (Titus-Tony). Născut la 28 octombrie 1946. Domiciliu obligatoriu, 1 an și 6 luni.

PAPADOPOL, Paul P. Născut la 11 iunie 1897, la București. Economist. Fost director-general la Societatea de Telefoane, înainte de 1948. Contabil la Cooperativa *Armătura*. Arestat la 6 august 1959 și condamnat la 6 ani de închisoare, pentru “uneltire”. A murit la închisoarea Gherla, în noiembrie 1963, în condiții de exterminare.

PAPADOPOL, Victor. Comisar din Vaslui. Arestat la 18 iulie 1948. Detenția la Jilava, Pitești, Târgșor, Făgăraș, Aiud și Peninsula, până în 1956.

PAPAGHIORGHIU. Condamnat. Detenția la Pitești, după 1958.

PAPAHAĞI, Vasile M. Din Ploiești (str. Târnavă, nr. 1, bl. A.1). Arestat de Securitatea din Ploiești. Detenția 2 ani și 10 luni.

PAPAI, Iuliu F. Născut la 8 ianuarie 1889, la Salonta. Inginer agronom. Arestat în 1952. Mort la Capul Midia, la 16 ianuarie 1953, în condiții de exterminare.

PAPAIANULIS, Dumitru N. Născut la 24 martie 1953, în domiciliu obligatoriu, în Bărăgan. A stat acolo 11 luni, după care a revenit, împreună cu părinții, la Constanța.

PAPAIIOV, Octavian. Învățător din comuna Arpașul de Sus. Arestat la 11 decembrie 1956, de către locotenentul-major de securitate, Izu Averbuch, și dus la Sibiu, unde a fost bătut cu bestialitate de oamenii lui Gheorghe Crăciun. Judecat

într-unul dintre loturile partizanilor din Făgăraș, în august 1957. Detenția la Brașov, Aiud și lagărele din Bălțile Dunării. La Salcia, în 1961, era bolnav de T.B.C. și sciatică, din cauza condițiilor de detenție. A murit la scurt timp după eliberare.

PAPALU, Ecaterina T. Născută la 3 iulie 1923, în Bulgaria. Stabilită la Coșealăc — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PAPALU, Steliana H. Născută la 12 septembrie 1950, la Satchinez — Timiș. Ridicată, la vârsta de 10 luni, împreună cu alte 46 de persoane din sat, și trimisă cu domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Dâlga, 4 ani.

PAPANA, Ruja. Născută la 14 ianuarie 1921, la Lătușnaș — Caraș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PAPANACE, Atanase. Aromân din Dobrogea. Arestat în 1948. Detenția la Ocnele Mari, unde a murit, în 1950.

PAPANACE, Carol. Condamnat. Detenția la Aiud.

PAPANAGĂ, Ana D. Vezi Papanagă, Dumitru V.

PAPANAGĂ, Dumitru V. Născut în comuna Hâncești — Basarabia. Deportat în 1949, în Siberia, ca țăran înstărit, cu soția, Elena (n. 1910) și copiii, Ana (n. 1940), Mihail (n. 1943) și Vasile (n. 1944).

PAPANAGĂ, Elena. Vezi Papanagă, Dumitru V.

PAPANAGĂ, Mihail D. Vezi Papanagă, Dumitru V.

PAPANAGĂ, Vasile D. Vezi Papanagă, Dumitru V.

PAPARAD, Ion. Țăran din comuna Recea. Condamnat pentru sprijinirea partizanilor anticomuniști.

PAPARĂ, Grigore. Condamnat după 1950. Detenția la Jilava, Gherla și minele de plumb de la Baia Sprie.

PAPARETE, Marin I. Născut la 7 ianuarie 1931, în comuna Morțeni — Găiești. Țăran. A participat la distrugerea C.A.P.-ului din comună și la baterea activiștilor care obligau oamenii să se înscrie în colectivă. Condamnat, în 1960, la 60 de luni de muncă forțată. Eliberat în aprilie 1962.

PAPASTERE, Eliza. Condamnată la 10 ani de închisoare. Eliberată, prin grațiere, în urma decretului 291/17.04.1962.

PAPASTERE, Ligia. Condamnată în 1950. Detenția la Jilava și Mislea.

PAPAVECI, Eusebiu. Condamnat după 1970. Detenția la Aiud.

PAPAZICĂ, Vasile A. Născut la 10 februarie 1907, în Bulgaria. Stabilit la Ceamurlia de Sus — Tulcea. Arestat la 8 iulie 1949 și torturat la Securitatea din Constanța, de către Nicolae Doicaru. Condamnat, de Tribunalul Militar Constanța, la 12 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Aiud, unde a murit, la 9 ianuarie 1955, în condiții de exterminare.

PAPAZOPOL. Detenția la Jilava și Mislea.

PAPAZOV, Victor. Student din București. Arestat la 12 ianuarie 1957, în lotul înscenat în jurul lui Marcel Petrișor. Condamnat la 7 ani de închisoare, prin sentința 140/29.05.1957.

PAPAZU, Dima (frate cu Papazu, Gheorghe și Papazu, Panait). Din comuna Nicolae Bălcescu — Tulcea. Arestat în aprilie 1949, torturat împreună cu alți arestați, care făceau parte din lotul condus de Stere Alexe, și condamnat de Tribunalul Militar Constanța. Detenția la Gherla și Canal.

PAPAZU, Gheorghe (frate cu Papazu, Dima și Papazu, Panait). Unul dintre cei 4 frați aromâni din comuna Nicolae Bălcescu — Tulcea, arestați în 1949-50 și condamnați la pedepse între 15 și 25 de ani de închisoare, pentru că acordaseră sprijin partizanilor din Pădurea Babadag, aprovizionându-i cu alimente, bani, tutun. Unul dintre frații săi a murit la închisoare, iar altul după ce a fost eliberat, în 1964.

PAPAZU, Panait (frate cu Papazu, Dima și Papazu, Gheorghe). Din comuna Nicolae Bălcescu — Tulcea. Arestat și deținut.

PAPES, Livia. Născută la 28 februarie 1922, la Sănnicolau Mare. Domiciliată la Cenad (nr. 1196). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PAPIJ, Ana. Vezi Papij, Ion N.

PAPIJ, Boris. Vezi Papij, Ion N.

PAPIJ, Elizaveta. Vezi Papij, Ion N.
PAPIJ, Ion N. Născut în 1910, în comuna Bogdănești — Briceni (Basarabia). Deportat la 6 iulie 1949, în Kurgan, cu soția, Ana (n. 1889), nora, Elizaveta (n. 1921) și nepotul, Boris (n. 1941).

PAPIJ, Marchidan T. Născut în 1911, în comuna Bogdănești — Briceni (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1946, la 10 ani de muncă silnică și deportat în Siberia.

PAPIJ, Petru I. Născut în 1919, în comuna Bogdănești — Briceni (Basarabia). Condamnat în 1946, la 10 ani de muncă silnică, pentru “defăimarea statului sovietic” și “distrugerea portretelor conducătorilor sovietici”.

PAPILIAN, Victor C. Născut la 17 iunie 1888, la Galați, ca fiu al generalului Constantin Papilian. Somitate a medicinei românești. Om de litere *gândirist*. Profesor universitar, director al Teatrului Național din

Cluj (1928) și al Operei (1934-38). În timpul ocupației hortiste, s-a refugiat la Sibiu, unde a continuat să fie un ferment al vieții culturale și patriotice. Membru al Partidului Social-Democrat, fidel lui Constantin-Titel Petrescu. După arestarea acestuia, a urmat valul de arestări care i-a vizat pe social-democrați (13 iunie 1949). Papilian a fost arestat la 15 august 1952. Fiind bolnav, a fost internat la Văcărești, unde se găsea în martie 1954, împreună cu Corneliu Coposu, Dumitru Coroamă, prof. Vladimir Dumitrescu, Aurel Leucutița, prof. dr. Petre Țopa ș.a. A ieșit din închisoare bolnav, dar cu conștiința curată. A murit la 15 august 1956, la Cluj.

PAPIN, Divna. Vezi Papin, Milovoi.

PAPIN, Ion. Născut la 17 decembrie 1932, la Denta — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Lătești, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PAPIN, Iota. Vezi Papin, Milovoi.

PAPIN, Mileta. Vezi Papin, Milovoi.

PAPIN, Milovoi. Țăran din comuna

Denta — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Lătești, împreună cu membrii familiei, Divna, Rujița, Iota și Mileta, 4 ani, din 1951.

PAPIN, Rujița. Vezi Papin, Milovoi.

PAPINIU. Arestat în august 1959.

Bătut la Securitatea din Uranus, de către anchetatorii Constantin Cenuse, Gheorghe Constantin și Ion Sporea. Implicat într-un lot de aprox. 15 persoane (printre care Barbu Angelescu, Petre Ghiață, Constantin Herășescu, Stan Popescu). Judecat în noiembrie 1959, de Tribunalul Militar București. Din cauza torturilor, un membru al lotului, Nicolae Săndulescu, a murit imediat cum a ajuns la Jilava. Papiniu a fost deținut în lagărele de muncă forțată din Bălțile Dunării.

PAPIU, Guriță. Din Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani. A murit acasă, în iunie 1996.

PAPKEN, Keropian (sau Kevorkian).

Preot armean din Constanța; parohul Bisericii Armeenești. Condamnat la 7 ani de închisoare, pentru “tentativă de trecere ilegală a frontierei”. Detenția la Gherla (1950), unde a trecut prin ororile *reeducării*, fiind bătut zi de zi, săptămâni de-a rândul, în camera 104 (etajul III), unde a murit Alexandru (sau Dumitru, sau Ion) Radovan, după numai o zi de tortură. Cei care l-au torturat și batjocorit pe preotul armean au fost Mihai Livinschi, Ion Stoian, Cornel Popovici, Vasile Pușcașu ș.a. Torturile au ajuns la apogeu pe data de 25 decembrie 1950. Din ordinul lui Țurcanu, după ce fusese bătut zile și nopți în șir, având leziuni pe tot corpul, preotului i s-a pus pe gât un colac de W.C., drept patrafir, și a fost obligat să officieze liturgia, în limbile armeană și română, în fața unei grămezi de excremente, din care au fost apoi “împărtașiți” deținuții “nereeducați”. Papken a fost obligat să șteargă cu degetele gamela murdară de urină și fecale și să spună: “*Vai, vai, ce bună este și ce gustoasă este Împărtașania asta, care-i Trupul și Sângele Domnului meu și al tuturor bandiților ca mine*”. În continuare, Ion Stoian și medicinistul Dumitru Ungureanu i-au introdus preotului, în rect, capătul cozii unei mături. În timp

ce sângele îi curgea pe picioare, Papken a fost forțat să fugă prin celulă, de la ușa la fereastră, balansând mâinile imitând zborul îngerilor și strigând: “*Uitați-vă la mine, cum m-am făcut înger-îngerăș și plec la Dumnezeu, unde vă aștept pe cei care sunteți bandiți!*”. Au existat scene și mai greu de descris. Papken Keropian a depus mărturie în procesul din 1954, în care studenții *reeducați* au fost condamnați, în frunte cu Țurcanu (pentru detalii despre supliciile preotului armean, vezi Mihai Rădulescu, “*Un preot armean în «reeducări»*”, în *Experimentul Pitești*, Fundația Culturală Memoria, Pitești, 2003, pp. 181-188).

PAPOLCZI, Alexandru. Născut în 1882. Arestat în 1952, a murit în același an, într-un lagăr de exterminare.

PAPP. Erudit de naționalitate maghiară, cu doctorate luate la Roma și Vatican. Condamnat. Detenția la Gherla (1957). Sociabil și agreat în discuții, a fost un sprijin moral pentru alți deținuți.

PAPP, Andrei. Născut la 5 ianuarie 1934. Din Arad. Arestat în 1958 și condamnat, de Tribunalul Militar București, la 4 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Periprava și lagărele din Bălțile Dunării.

PAPU, Edgar. Născut la 13 septembrie 1908, la Zagorz. Absolvent al Liceului Sf. Sava din București (1931). Studii superioare la București, Viena și în Italia. Eseist și istoric literar. Cadru universitar la Facultatea de Filologie a Universității din București. Arestat la 16 decembrie 1961 și dus la Securitatea din str. Uranus, învinuit că transmisese, în perioada 1960-61, “informații cu caracter dușmănos” Ordinului Franciscan de la Vatican. Condamnat, prin sentința 6/22.01.1963, la 8 ani de închisoare. Prin decizia 46/28.03.1964 a Tribunalului Suprem, pedeapsa i-a fost redusă la 4 ani. Eliberat, prin decretul de grațiere 310/1964, la 27 iunie 1964.

PAPU, Heraclia N. Născută la 13 octombrie 1917, în Grecia. Stabilită, prin colonizare, la Techirghiol — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 2 ani.

PAPU, Nicolae Gh. Născut la 4 iulie 1945, la Mangalia. Domiciliat la Techirghiol. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 2 ani.

PAPU, Victoria S. Născută la 15 mai 1926, în Grecia. Domiciliată la Techirghiol. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 1 an și 11 luni.

PAPUC, Alexandru. Țăran din satul Ciuperceni, comuna Cosmești — Vlașca (Teleorman). A făcut parte din grupul arestat la 5 iulie 1950. Arestarea acestui grup a condus la revolta țărănească de la Siliștea, din data de 7 iulie 1950, care s-a soldat cu vărsări de sânge (vezi și Petre, Lucia; Petrescu, Ion-Puiu).

PAPUC, Cecilia P. Născută la 5 februarie 1933, la Călărași. Domiciliată la Constanța. Domiciliu obligatoriu, 11 luni.

PAPUC, Constantin. Născut la 29 ianuarie 1919, în comuna Urlați — Prahova. Preot ortodox, la biserica Sf. Voievozi din Urlați. Arestat la 15 martie 1958, de Securitatea din Ploiești. I s-a înscenat un proces pentru “uneltire” și a fost condamnat la 15 ani de muncă silnică. Detenția la Jilava, Aiud și Bălțile Dunării. Eliberat, prin decretul de grațiere 411, în 1964.

PAPUC, Emil. Arestat în 1952 și condamnat în procesul înscenat unui lot de foști funcționari ai Ministerului de Finanțe, pentru a justifica înlăturarea lui Vasile Luca.

PAPUC, Florin-Septimiu. Condamnat în lotul organizației S.O.S. Transilvania.

PAPUC, Gheorghe. Din Covasna. Arestat după absolvirea liceului, la Brașov. După eliberare, a devenit consilier la Mitropolia Ardealului.

PAPUC, Ioana D. Născută la 20 aprilie 1935. Domiciliu obligatoriu, 1 an și 10 luni.

PAPUC, Ion. A murit la închisoarea Gherla, la 19 iulie 1951, în timpul *reeducării* prin tortură.

PAPUC, Ion. Din comuna Odăile — Buzău. Stabilă în Câmpia Brailei. Caporal de jandarmi. Condamnat la 6 ani de închisoare. Detenția la Jilava ș.a.

PAPUC, Silvia R. Născută la 7 decembrie 1917. Domiciliată la Constanța. Domiciliu obligatoriu, 1 an și 6 luni.

PAPUNOF, Ivan. Membru P.N.Ț. Constanța. Condamnat. Eliberat la 21 mai 1954.

PAPUTI, Stavru St. Născut la 1 februarie 1926. Din Mangalia. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 2 luni.

PAPUTZIS, Ionel-Florian S. Născut la 29 martie 1956. Domiciliu obligatoriu, 5 luni, împreună cu părinții. Ulterior, au revenit la Mangalia.

PAPUTZIS, Marian-Fănel S. Născut la 22 martie 1955. Domiciliu obligatoriu, 1 an și 4 luni. Stabilizat la Mangalia.

PAPUTZIS, Stoian St. Născut la 26 septembrie 1931. Domiciliu obligatoriu, 4 ani și 4 luni, după 1951.

PARA, Agafia F. Născută în 1885, în comuna Taraclia — Căinari (Basarabia). Deportată în 1949, în Kurgan, fiind socotită țărăncă înstărită.

PARA, Gheorghe S. Născut în 1929, în comuna Iargara — Leova (Basarabia). Deportat în 1949, în Republica Bureat-Mongolă, cu soția, Nadejda (n. 1931).

PARA, Maria T. Născută în 1908, în comuna Taraclia — Căinari (Basarabia). Condamnată în 1946, la 5 ani de muncă silnică.

PARA, Mihail A. Născut în 1875, în comuna Iargara — Leova. Deportat de sovietici în 1949, în Republica Bureat-Mongolă, împreună cu soția, Ecaterina (născută în 1878). Amândoi au murit în deportare.

PARA, Nadejda. Vezi Para, Gheorghe S.

PARA, Timofte S. Născut în 1931, în comuna Taraclia — Căinari (Basarabia). Deportat la 6 iulie 1949, în Kurgan.

PARAGINĂ. Călugăr ortodox, starețul schitului Brazi — Vrancea. Arestat în 1949 și deținut la sediile Securității din Focșani și Galați.

PARAGINĂ. Profesor din Panciu. Arestat în 1950.

PARAGINĂ, Anton (tatăl partizanilor Paragină, Cristian-Cristea și Paragină, Ion-Ionel). Țăran fruntaș din Crucea de Sus — Vrancea. Căsătorit cu Despina.

Arestat, împreună cu toți membrii familiei, inclusiv nepoți. Torturat cu bestialitate la sediile Securității din Focșani și Galați. Condamnat la 2 ani de închisoare, prin sentința 841/18.10.1950 și deținut.

PARAGINĂ, Costică (fiu al lui Paragină, Anton și frate cu Paragină, Cristian). Arestat în 1950, în timpul răscoalei țărănești vrâncene. Condamnat la Galați. Detenția la Gherla și Pitești. După expirarea pedepsei, a fost dus cu domiciliu obligatoriu în Bărgan. Rearestat, a ajuns la Noua Culme, la 20 septembrie 1959, fiind supus la muncă forțată.

PARAGINĂ, Cristian (Cristea). Din Crucea de Sus — Vrancea. Organizator, alături de fratele său, Ionel, al grupului de partizani anticomuniști din Munții Vrancei. Cei doi făceau parte din grupul partizanilor tineri, care locuiau separat, în bordei, împreună cu Mihai Timaru, Gheorghită Bălan, Aurel Condrea, Ușurelu, Vrăbie ș.a. În noaptea de 17 spre 18 octombrie 1949, Mihai Timaru și Ion Paragină au fost arestați, din cauza trădării lui Ușurelu, care a fugit și pe care l-a descoperit Cristea, iar Securitatea a ajuns la bordeiul partizanilor, de unde Cristea a reușit să fugă, împreună cu Gheorghită Bălan, sub acoperirea focului deschis de Aurel Condrea. Cei doi s-au îndreptat spre Gura Lipsei, la cascada Putnei, adăpostindu-se în schitul de acolo. S-au mai ascuns și în podul unei mori de apă, de pe unul dintre afluenții Putnei. Tot printr-o trădare, Securitatea a reușit să dea și de urma lor. Cristea a ieșit pe acoperișul morii, încercând, probabil, să se strecoare, alunecând spre streășină. În momentul în care și-a dat drumul spre pământ, o rafală de mitralieră i-a zburat automatul din mână, el rămânând agățat în gardul de sârmă ghimpată. Bălan a reușit să se strecoare noaptea și a continuat să colinde munții. El a organizat răscoala din 23 iulie 1950, care a cutremurat Munții Vrancei. Cristea Paragină a fost luat ca un trofeu, de către securiști, și aruncat într-una dintre nenumăratele gropi comune care împânziseră, în acea epocă, România, de la munte la mare.

PARAGINĂ, Despina (soția lui Paragină, Anton și mama martirului Cristea

Paragină). Arestată și torturată la Securitatea din Focșani, de către maiorul de securitate, Mauriciu Ștrul, care era însărcinat cu lichidarea grupului de partizani Paragină-Timaru.

PARAGINĂ, Florica (sora lui Paragină, Cristea). Arestată în octombrie 1949 și purtată prin beciurile Securității.

PARAGINĂ, Gheorghe (Gicu). Nepot al fraților Cristea și Ionel Paragină. Elev în clasa a VII-a, la liceul din Focșani. Arestat și torturat la Securitatea din Galați. Condamnat în 1950, în lotul participanților la răscoala din Munții Vrancei, din iulie 1950.

PARAGINĂ, Ion (Ionel). Arestat, în octombrie 1949, printr-o capcană, în via trădătorului Nicolae Anghel, de către Vrabie, unealta Securității. Legat cu sârmă ghimpată, a fost dus la sediile Securității din Focșani și Galați, unde a fost supus la chinuri îngrozitoare. Condamnat la muncă silnică pe viață. Deținut până în 1964. A murit la 21 iulie 2001 (vezi și Paragină, Cristian-Cristea).

PARAGINĂ, Tinca (sora lui Paragină, Cristea). Arestată în 1949 și torturată la sediile Securității din Focșani și Galați.

PARAKI (sau PATAKI?), Ladislau. Condamnat la 1 an și 6 luni de închisoare, pentru "ofensă adusă autorității". Eliberat la 7 mai 1969, de la închisoarea Aiud.

PARALESCU, Cicerone. Profesor din Târgu-Jiu. Arestat în 1952, de Securitatea din Craiova. În 1953, se găsea la închisoarea din Craiova, în așteptarea procesului.

PARAMON, Gagea. Muncitor din Bistrița-Năsăud. Condamnat, la vârsta de 23 de ani, pe data de 4 ianuarie 1979, din cauza apartenenței la Biserica Penticostală. Detenția la Cluj și Gherla.

PARAPEANU, Ioan. Arestat în 1949 și anchetat la Securitatea Oradea, într-un lot de 9 arestați.

PARASCĂU. Țăran din Maramureș. Partizan mort în luptă împotriva trupelor de Securitate, la Călinești.

PARASCHIV, Agafia I. Vezi Paraschiv, Iacob I.

PARASCHIV, Alexandra. Vezi Paraschiv, Sofia I.

PARASCHIV, Alexandru. Din Orhei — Basarabia. Ucis în 1940, în cursul invaziei sovietice.

PARASCHIV, Alexandru N. Născut la 4 iunie 1902, la Căzânești. Țăran arestat la 1 aprilie 1959, pentru împotrivire la colectivizare. Condamnat la 8 ani de închisoare. Detenția la Botoșani, unde a și murit, la 26 august 1963.

PARASCHIV, Arsenie A. Născut în 1882, în comuna Busăuca — Rezina (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat de sovietici, în 1949, în Altai, împreună cu sotia, Maria (n. 1901).

PARASCHIV, Chiril I. Vezi Paraschiv, Iacob I.

PARASCHIV, Clement. Preot din comuna Iepurești — Vlașca (pe râul Neajlov). Pus sub urmărire în august 1952, a stat ascuns până în 1954, când s-a predat. Eliberat în baza decretului 4/1954, dat pentru cei deținuți administrativ.

PARASCHIV, Dochita. Vezi Paraschiv, Iacob I.

PARASCHIV, Dragomir I. Născut la 27 iulie 1897, în comuna Jugureni — Argeș. Țăran domiciliat în comuna Uliești, de pe Neajlov, în apropiere de Titu. A participat la răscoala țărănească împotriva colectivizării, din primăvara lui 1961, forțându-l pe primar să restituie țăranilor cererile de intrare în colectivă, luate sub presiune. Condamnat la 60 de luni de muncă forțată, pe baza decretului 89/7.02.1958. Eliberat la 6 aprilie 1962.

PARASCHIV, Dumitru N. Din satul Pietroșani, comuna Puchenii — Prahova. Arestat în 1949. Deținut 2 ani și 3 luni.

PARASCHIV, Ecaterina. Călugăriță din Galați. Arestată în 1957.

PARASCHIV, Ecaterina. Vezi Paraschiv, Sofia I.

PARASCHIV, Elefterie. Născut în 1903, la Ghimbav — Brașov. Condamnat în 1949. A murit la închisoarea Aiud, în 1952.

PARASCHIV, Elena. Din Orhei — Basarabia. Ucisă în 1940, în cursul invaziei sovietice.

PARASCHIV, Elena Z. Vezi Paraschiv, Zinovie A.

PARASCHIV, Emil F. Născut la 27 august 1912, la Iași. Domiciliu obligatoriu, 14 ani și 5 luni, din 1950. Stabilit la Constanța.

PARASCHIV, Gheorghe. Născut la 19 decembrie 1915, în Bulgaria. Stabilit, prin colonizare, în comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, din 1951.

PARASCHIV, Gheorghe Gh. Născut la 28 martie 1929, la Căzănești — Ialomița. Condamnat la 6 ani de închisoare, de Tribunalul Militar Constanța.

PARASCHIV, Gheorghe N. Născut la 8 aprilie 1910, în comuna Muncelu — Tecuci. Muncitor forestier la ocolul Gugești. Membru P.C.R. Condamnat în lipsă, la 15 ani de închisoare. Detenția la Gherla, unde a trecut prin *reeducare*, fiind bătut de Mihai Livinschi, Țanu Popa, Vasile Pușcașu, Grigore Romanescu și mulți alții. Obligat să bea urină și să mănânce fecale. Pentru a scăpa de torturi și umilinte, a confecționat o declarație mincinoasă. În timpul anchetei de la Securitatea din Focșani, s-a dovedit că tot ce declarase fusese inventat, pentru a scăpa de bătăile *reeducărilor* și de amenințările cu moartea din partea ofițerilor politici, Constantin Avădanei și Gheorghe Sucigan. Gh. Paraschiv a participat, ca martor al acuzării, la procesul din octombrie 1954, intentat grupului Țurcanu, și la cel intentat ofițerilor care coordonasera *reeducarea*, din aprilie 1957. În procese, a descris bestialitățile care se săvârșiseră la dispozițiile lui Nurelski și Dulgheru.

PARASCHIV, Gheorghe R. Născut la 6 octombrie 1926, în comuna Morunglavu — Romanai. Arestat la 11 martie 1949 și condamnat, prin sentința 200/5.04.1949, la 4 ani de închisoare, într-un lot de 18 persoane, condus de Nicolae Mitran. Sentința a fost semnată de colonelul Constantin Pavelescu,

care a pronunțat mii de ani de condamnare și a semnat zeci de sentințe capitale. Procuror a fost căpitanul Ion Dăculescu.

PARASCHIV, Iacob I. Născut în 1910, în comuna Fârdăleni — Hâncești (Basarabia). Victimă a represiunii sovietice din 1949, împreună cu soția, Dochița (născută în 1912) și copiii, Chiril (n. 1929), Agafia (n. 1931) și Ivan (n. 1937).

PARASCHIV, Ilie. Născut în comuna Luncavița — Tulcea. Arestat în decembrie 1957, pentru împotrivire la colectivizare. Torturat la Securitate și condamnat la 7 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Gherla și lagărele de exterminare din Bălțile Dunării.

PARASCHIV, Ioan V. Din comuna Pașcani — Baia. Arestat în 1949, de Securitatea din Iași și implicat în procesul organizației anticomuniste *Cruce și Spadă*, pentru că purtase discuții cu Ion Maftei și Gheorghe Subcinski, care ținuseră legătura cu Ioan Torcea, împușcat de Securitate la Huedin, la 10 aprilie 1949. Ioan V. Paraschiv a fost condamnat, prin sentința 138/11.02.1950 a Tribunalului Militar Iași, la 2 ani de închisoare, pentru “crima de favorizare a infractorului”. Detenția la Aiud ș.a.

PARASCHIV, Ion. Țăran din comuna Rotunda — Romanai. Arestat în noiembrie 1949, chinuit la Securitatea din Craiova și condamnat la 4 ani de închisoare, în lotul inginerului Nicola.

PARASCHIV, Ion. Student condamnat în 1949. A trecut prin *reeducarea* de la Gherla, fiind torturat de Eugen Țurcanu, Mihai Livinschi, Vasile Pușcașu, Grigore Romanescu, Ion Stoian ș.a.

PARASCHIV, Ivan I. Vezi Paraschiv, Iacob I.

PARASCHIV, Maria. Vezi Paraschiv, Arsenie A.

PARASCHIV, Maria Z. Vezi Paraschiv, Zinovie A.

PARASCHIV, Mihaela. Din județul Neamț. Condamnată.

PARASCHIV, Mihnea. Student care a manifestat la 11 noiembrie 1989, umblând pe Bd. Kogălniceanu, cu o pancardă pe piept, cerând reforme. Arestat și chinuit

PARASCHIV, Nicolae. Vezi Paraschiv, Sofia I.

PARASCHIV, Nicuță. Născut în 1959, la Epurenii — Vaslui. Muncitor la întreprinderea Auto-camioane Brașov. Arestat în seara zilei de 16 noiembrie 1987, pentru participare la revolta anticomunistă. Torturat la Miliția din Brașov, unde a dat o declarație locotenentului-major Roată, apoi la Securitatea din Brașov și București. Batut de securistul Ristea Priboi, care avea să ajungă general și deputat (2000). Condamnat, prin sentința 2823/3.12.1987, la 2 ani de închisoare. Pedepsa i-a fost suspendată și a fost trimis să muncească la întreprinderea "Rulmentul" de la Bârlad.

Sotia și fetița i-au rămas la Brașov. Nicuță Paraschiv a fugit de mai multe ori din Bârlad, pentru a-și vedea familia, și a fost rearestat și amenințat, de către colonelul Zaharia, că avea să fie aruncat din tren, dacă ar mai fi încercat să vină la Brașov.

PARASCHIV, Petru. Născut la 17 februarie 1927, în comuna Șoldănești — Bălți (lângă Rezina). A început liceul la Chișinău. În 1940, când Basarabia a fost ocupată de trupe sovietice, s-a refugiat la Brașov. Arestat

la 9 iunie 1948, chinuit la sediile Securității de la Brașov și Sibiu și condamnat la 5 ani de închisoare, pentru "uneltire". Detenția la Târgșor, Poarta Albă, Peninsula. Eliberat de la Capul Midia, în 1953. La 21 mai 1955 s-a căsătorit, la Timișoara.

cu bestialitate la Securitatea din Calea Rahovei, de către Gheorghe Burlui, unul dintre cei mai temuți tortionari din București, împreună cu Prundea.

A avut doi copii. Rearestat în noaptea de 13 spre 14 martie 1958 și implicat într-o nouă înscenare de proces. Condamnat la 23 de ani de muncă silnică. Detenția la Jilava și Aiud, de unde a fost eliberat, prin grațiere, la 3 august 1964. Nu a acceptat nici un compromis și a părăsit închisorile comuniste cu fruntea sus. A murit la Timișoara, la 11 decembrie 1999.

PARASCHIV, Ruxandra. Din Galați. Condamnată.

PARASCHIV, Serghie. Unul dintre conducătorii mișcării moral-creștine *Oastea Domnului*. Arestat în iunie 1948, în cadrul încercării regimului comunist, de a dizolva mișcarea. Acțiunea nu a avut rezultatul scontat.

PARASCHIV, Sofia I. Născută în 1912, în comuna Cigârleni — Căinari (Basarabia). Deportată în 1949, în regiunea Tiumen, împreună cu copiii, Alexandra (născută în 1935), Nicolae (n. 1938), Vasile (n. 1940) și Ecaterina (n. 1945).

PARASCHIV, Stela V. Născută la 9 mai 1954, la Movila Gâldaului, în Barăgan, unde părinții săi se aflau cu domiciliu obligatoriu, începând de la 18 iunie 1951. A mai stat acolo 1 an și 2 luni. Ulterior, a revenit, împreună cu familia, la Medgidia.

PARASCHIV, Ștefan. Din Târgu-Ocna. Membru al Mișcării Legionare. Arestat în 1941. Rearestat în 1948 și eliberat în 1956.

PARASCHIV, Vasile. Născut în 1928.

Muncitor la Combinatul Petrochimic de la Brazi. A renunțat la calitatea de membru P.C.R., la 24 octombrie 1968, motivându-și decizia prin multitudinea abuzurilor săvârșite

de partid împotriva muncitorilor și prin opoziția la practica muncii obligatorii neplătite. Acest gest a fost începutul calvarului la care a fost supus Vasile Paraschiv: a fost internat în azilele psihiatrice de la Urлаți, Voila și Săpoca. În 1977, s-a alăturat acțiunilor protestatare ale lui Paul Goma. În 1978, a reușit să ia legătura cu acesta și să-i transmită un material

în care descria tratamentul la care era supus în spitalele psihiatrice. Mărturia lui Paraschiv a ajuns să fie cunoscută în lumea liberă și organizații franceze de apărare a drepturilor omului au început să se ocupe de cazul protestatarului român. În 1978, Paraschiv a primit un pașaport pentru Franța. În Occident, a continuat să vorbească despre condițiile de muncă și de viață inumane, cărora trebuia să le facă față muncitorii din România și a cerut sprijinul sindicatelor occidentale. La întoarcerea în țară, au reînceput persecuțiile împotriva lui. În februarie 1979, a fost unul dintre fondatorii S.L.O.M.R. (Sindicatul Liber al Oamenilor Muncii din România), primul sindicat independent din Europa de Est, înaintea *Solidarității* poloneze. A fost concediat, urmărit pe stradă și bătut în case conspirative și în păduri, până la pierderea cunoștinței. Persoanele care încercau să-l contacteze erau arestate și bătute, așa cum s-a întâmplat și în cazul ziaristului francez, Bernard Poulet. La 22 martie 1989, Vasile Paraschiv a fost răpit pentru a treia oară, la ordinul colonelului Ursescu, și bătut cu bestialitate (lovituri cu saci de nisip în cap; pumni în ficat și stomac; bătaia la tălpi, cu bastoane de cauciuc), până la leșin. După ce a fost iradiat, a fost internat în azilul psihiatric de la Voila. Medicul de acolo l-a avertizat că, dacă nu se va potoli, va fi dus în altă parte, unde va fi și mai rău: “*Și tu știi cum e în spitalele noastre: bolnavii se acoperă cu pământ, iar doctorii cu hârtii*”. La Securitate, numele de cod al lui Paraschiv era *Pavel*. Din cauza chinurilor prin care a trecut V. Paraschiv, fiica lui, Luiza, a suferit o pareză la față. Despre disidentul român s-au scris cărți și sute de articole de presă, în țară și în străinătate.

PARASCHIV, Vasile. Din Puchenii — Prahova. Arestat la 3 martie 1957 și anchetat cu brutalitate, la Securitatea din Ploiești, fiind acuzat că îi acordase sprijin lui Dumitru Petrescu-Marinaru.

PARASCHIV, Vasile. Vezi Paraschiv, Sofia I.

PARASCHIV, Vasile I. Născut în satul Șopârlița, comuna Pârscoveni — Olt. Preot ortodox, paroh în Vișoara și Șopârlița.

Arestat în februarie 1952. Detenția la Craiova, București (Ghencea) și Gales, de unde a fost eliberat, în 1953. Rearestat în 1959 și torturat. I s-a înscenat un proces și a fost condamnat, de Tribunalul Militar Craiova, la 6 ani de închisoare. Detenția în lagărele de muncă forțată din Delta Dunării, Grindu și Periprava, de unde a fost eliberat, prin grațiere, în 1964.

PARASCHIV, Vera. Vezi Paraschiv, Zinovie A.

PARASCHIV, Zinovie A. (fiul lui Paraschiv, Arsenie A.). Din comuna Busăuca — Rezina (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Altai, împreună cu soția, Vera (născută în 1923) și fiicele, Elena (n. 1943) și Maria (n. 1947).

PARASCHIVAS, Emanoil Gh. Născut la 1 iulie 1916, la București. Inginer arestat la Predeal, pe data de 5 septembrie 1948, din cauza apartenenței sale la organizația studențimii legionare din București. Condamnat și deținut până la 5 mai 1961, când i-a expirat pedeapsa, dar nu a fost lăsat să plece acasă. Alături de alte exemple de verticalitate din închisoare, a luat drumul Deltei Dunării, unde a fost supus la muncă forțată, în lagărul de exterminare de la Periprava. Eliberat în 1964.

PARASCHIVESCU. Fost comisar la Siguranță. Arestat în iulie 1948. Detenția la Jilava, Văcărești, Târgșor și M.A.I. — București (1955), unde ajunsese în stadiul unui nebuln pașnic.

PARASCHIVESCU. Colonel de jandarmi, condamnat în 1948. Detenția la Jilava și Aiud, unde a murit în 1950 (?).

PARASCHIVESCU, Constantin P. Născut la 26 martie 1922, la Turmu-Severin. Domiciliat la Târgu-Jiu. În 1948, a lucrat la construirea barajului de la Văliug. Acolo i-a ajutat pe partizanii anticomuniști din Munții Semenicului, alături de Ion Huiu și de verii Boșținaru. În 1950, după terminarea lucrărilor de la Văliug, Paraschivescu a fost transferat la Divizia Mecanică Medgidia, unde a tipărit, împreună cu alți salariați, manifeste ale organizației *Vulturii Daciei*. Un agent infiltrat, Ștefănescu, i-a denunțat și Paraschivescu a fost arestat, la 10 mai 1951 și torturat de Nicolae Doicaru.

Paraschivescu a fost judecat într-un lot de 180 de persoane și condamnat, prin sentința 646/9.08.1951, la 4 ani de muncă silnică. Deținut la Peninsula și Poarta Albă. A lucrat și la Stadion, până când a fost eliberat, la 10 mai 1955.

PARASCHIVESCU, Dan-Bosniev.

Din București (str. Traian, nr. 171). Avocat. Văr al lui Constantin Noica. Condamnat și deținut la Jilava și Aiud (1950-51). Rearestat în 1959 și anchetat pentru că primise corespondență și pachete din Franța, de la sora lui, Mariana Parlier, și pentru că citise din cărțile primite din partea lui Emil Cioran și a lui Mircea Eliade. Învinuit de “omisiune de denunț”, într-unul dintre loturile anexe ale grupului Noica-Pillat.

PARASCHIVESCU, Ion. Ofițer condamnat în 1949. A murit la Aiud, pe data de 7 septembrie 1951, în condiții de exterminare.

PARASCHIVESCU, Ion. Membru al Tineretului P.N.L. Detenția la Peninsula (1951-52).

PARASCHIVESCU, Ion. Muncitor minier de la Lupeni. Unul dintre organizatorii grevei de la 6 august 1977. Numele său s-a aflat printre cele 22 de pe lista publicată de ziarul francez *Libération*, la 12 octombrie 1977.

PARASCHIVESCU, Ion T. Născut la 18 iunie 1890, în comuna Stoiceni (Nicolae Bălcescu), de pe valea Dobricului, la nord de Târgu-Lăpuș. Fiul lui Toma și al Ioanei. Țăran, membru P.N.L., arestat la 30 martie 1958, pentru că se opusese colectivizării. Torturat la Securitate. I s-a înscenat un proces pentru “uneltire contra ordinii sociale” și a fost condamnat la 8 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Botoșani, unde a murit în condiții de exterminare, la 11 mai 1961.

PARASCHIVESCU, Mihai. Din Valea Călugărească — Prahova. Arestat de Securitatea din Ploiești. Deținut 9 luni și 24 de zile.

PARASCHIVESCU, Mihai V. Născut la 14 octombrie 1913, în satul Bucești, comuna Ivești (lângă Tecuci). Țăran domiciliat în comuna Liești. Arestat la 16 octombrie 1948, ca fost șef de *cuib*

legionar. Condamnat la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Gherla, unde a murit în 1950.

PARASCHIVESCU, Nicolae. Născut în 1896. A murit la Poarta Albă, la 26 ianuarie 1953, în condiții de exterminare.

PARASCHIVESCU, Ștefan (Fănică). Inginer electromecanic din Buzău. Arestat în 1949, într-un lot de 12 persoane, și anchetat cu brutalitate la Securitatea Ploiești. Condamnat în 1950. În 1951 se găsea în lagărul de la Poarta Albă.

PARASCHIVESCU, Vasile. Condamnat administrativ, 48 de luni.

PARASCHIVOIU, Grigore. Condamnat, ca atâția alții, în urma unui proces înscenat pentru “înaltă trădare”. Detenția la Jilava și Pitești, ani de-a rândul. Frământat, probabil, de absurditatea situațiilor prin care era nevoit să treacă și revoltat de umilințele pe care trebuia să le îndure, împreună cu ceilalți deținuți nevinovați, din partea unor brute cu purtări animalice, s-a hotărât să scrie un memoriu către autoritățile de stat. Întâmplarea este unicat. După ce a cerut, zile de-a rândul, să i se dea toc și hârtie, fiind refuzat, a anunțat că intră în greva foamei. După o săptămână, i s-a dat hârtie, lucru “extraordinar” pentru închisorile anilor 1956-57. După ce a scris memoriul, la masa șefului de secție de pe coridor, s-a întors în celulă și nu a spus nimic, nimănui; nici ceilalți nu îl întrebau nimic. La un moment dat, ușa celei s-a deschis și ofițerul de serviciu a strigat:

“- *Paraschivoiu, ce bă, ești nebun!?* *Ăsta-i memoriu!? Așa ceva nu poate fi înaintat organelor superioare!*

Eu asta am avut de spus și vă rog să-l înaintați!

Nu se poate, bă! Nu ți-e rușine!? Îți dau altă hârtie, să scrii un memoriu cum trebuie și să-l rețagi pe asta.

Eu nu vreau să scriu altceva, iar dumneavoastră sunteți obligat să înaintați memoriul meu celor în drept!”

Ofițerul n-a mai insistat, l-a amenințat pe Paraschivoiu că va fi pedepsit pentru cele scrise, și a plecat. După închiderea ușii, ofițerul de serviciu și șeful de secție au început să rădă, pe coridor. În sfârșit,

Grigore Paraschivoiu le-a relatat și colegilor de celulă conținutul memoriului: *“Tuturor celor care m-au turnat, m-au urmărit, m-au arestat, m-au anchetat și m-au bătut, care m-au judecat și condamnat, ca și tuturor M.A.I.-știlor și securiștilor care mă păzesc, eu, subsemnatul Paraschivoiu Grigore, le f. . muma-n c . . !”*

Bineînțeles că a urmat, pentru el, pedeapsa de 10 zile, dar omul s-a răcorit (vezi Ion Ioanid, *Închisoarea noastră cea de toate zilele*).

PARASCIUC, Ioan. Vezi Parasciuc, Maria I.

PARASCIUC, Maria I. Născută în 1919, în comuna Zăbriceni — Edineț (Basarabia). Deportată în 1949, în regiunea Cita, împreună cu fiul, Ioan (n. 1941).

PARASIMENCO, Feodora. Vezi Parasimenco, Procopie E.

PARASIMENCO, Procopie E. Născut în 1878, în comuna Prajila — Florești (Basarabia). Victimă a represiunii sovietice din 1949, împreună cu soția, Feodora (născută în 1888) și fiica, Vera (n. 1922).

PARASIMENCO, Vera P. Vezi Parasimenco, Procopie E.

PARASIUC, Ana. Vezi Parasiuc, Petre F.

PARASIUC, Elena. Vezi Parasiuc, Vasile F.

PARASIUC, Fiodor P. Vezi Parasiuc, Petre F.

PARASIUC, Ion P. Vezi Parasiuc, Petre F.

PARASIUC, Ivan P. Născut în 1925, la Chișinău — Basarabia. Deportat în 1949, în regiunea Tiumen.

PARASIUC, Mircea. Vezi Parasiuc, Valentina I.

PARASIUC, Nicolae F. Născut în 1908, în comuna Șeptelici — Soroca (Basarabia). Condamnat în 1949, de către sovietici, la 25 de ani de muncă silnică.

PARASIUC, Nina V. Vezi Parasiuc, Vasile F.

PARASIUC, Petre F. Născut în 1894, în comuna Șeptelici — Soroca (Basarabia). Deportat în 1949, în împreună cu soția, Ana, și copiii, Ion și Fiodor.

PARASIUC, Simion V. Vezi Parasiuc, Vasile F.

PARASIUC, Valentina I. Născută în 1920, în comuna Șeptelici — Soroca (Basarabia). Țărancă înstărită supusă represiunii sovietice din 1949, împreună cu copiii, Mircea (născut în 1938) și Vera (n. 1943).

PARASIUC, Vasile F. Născut în 1900, în comuna Șeptelici — Soroca (Basarabia). Deportat la 5 iulie 1949, în regiunea Kurgan, împreună cu soția, Elena (născută în 1902) și copiii, Simion (n. 1929) și Nina (n. 1932). Copiii, absolvenți ai clasei a X-a a Școlii nr. 1 din Soroca, fuseseră deja arestați, cu câteva zile înainte de balul de absolvire.

PARASIUC, Vera. Vezi Parasiuc, Valentina I.

PARĂ, Dumitru A. Născut la 20 noiembrie 1883, la Iași. Domiciliat în Bârlad (str. Oastei, nr. 39). Fost polițist, arestat în 1951. Detenția la Jilava, Târgșor și Făgăraș, unde a murit, la 5 mai 1953, în condiții de exterminare.

PARĂU, Cornel. Născut în 1923, la Pui — Hunedoara. Condamnat în 1949, la 1 an de închisoare, pentru “omisiune de denunț”, în lotul Rezistenței din Munții Retezat, condus de inginerul Caraza.

PARCANSCHI, Leonida. Condamnat. Era prezent în 1963 la Aiud, unde lucra în fabrica închisorii.

PAREJA, Hilda. Născută la 27 iulie 1938, în comuna Gottlob — Timiș (nr. 289). Domiciliu obligatoriu în Bărașan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PARELUC, Carbier. Din Hotin — Basarabia. Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941, înainte de sosirea trupelor românești eliberatoare.

PAREPA, Dumitru Gh. Din Ploiești (str. Capriorului, nr. 6). Arestat de Securitatea din Ploiești. Deținut 4 luni și 10 zile.

PARPEȚEANU, Dumitru I. Din satul Bărăițaru — Prahova. Arestat 3 luni.

PARFENE, Traian. Elev la Liceul *Cuza-Vodă* din Huși. Arestat în noaptea de 6 spre 7 mai 1950, pentru constituirea unei “organizații subversive” care se manifesta în liceu, împotriva comunismului. Condamnat în același grup cu Valeriu Nestian. Detenția la Galați, Jilava și Peninsula.

PARFENI, Alexandra G. Născută în 1899, în comuna Micleşti — Criuleni (Basarabia). Țărancă înstărită, deportată la 6 iulie 1949, în regiunea Tiumen, împreună cu fiii, Vladimir (născut în 1929) și Alexei (n. 1934).

PARFENI, Alexandru. Din Vâlcineț — Călărași (Basarabia). Considerat “trădător al statului sovietic” și exterminat.

PARFENI, Alexandru. Vezi Parfeni, Vera.

PARFENI, Alexandru D. Născut în 1917, în Leova — Basarabia. Condamnat de sovietici, în 1945, la 10 ani de muncă silnică.

PARFENI, Alexei. Vezi Parfeni, Alexandra G.

PARFENI, Anastasia H. Născută în 1887, în Leova — Basarabia. Deportată la 6 iulie 1949, în Tiumen, pe motive politice.

PARFENI, Andrei M. Vezi Parfeni, Mihai.

PARFENI, Anton D. Vezi Parfeni, Dumitru A.

PARFENI, Constantin. Vezi Parfeni, Vera.

PARFENI, Dumitru A. Născut în 1896, în comuna Tigheci — Leova (Basarabia). Fost primar al comunei. Deportat în 1941, înainte de sosirea trupelor românești, împreună cu soția, Maria (născută în 1900) și copiii, Eugenia (n. 1921), Eufrosina și Spiridon (gemeni; n. 1925), Victor (n. 1928) și Anton (n. 1933). Reabilitați în 1990.

PARFENI, Dumitru M. Vezi Parfeni, Mihai.

PARFENI, Eufrosina D. Vezi Parfeni, Dumitru A.

PARFENI, Eugenia. Vezi Parfeni, Vera.

PARFENI, Eugenia D. Vezi Parfeni, Dumitru A.

PARFENI, Gheorghe. Vezi Parfeni, Vera.

PARFENI, Gherasim I. Născut în 1887, în comuna Copanca — Slobozia (Basarabia). Victima a represiunii din 1941, de la retragerea trupelor sovietice din Basarabia, împreună cu fiica, Zinovia (născută în 1918) și fiul, Vasile (n. 1929).

PARFENI, Ion. Vezi Parfeni, Stepanida P.

PARFENI, Maria. Vezi Parfeni, Dumitru A.

PARFENI, Maria. Vezi Parfeni, Mihai.

PARFENI, Mihai. Născut în 1901, la Milești — Nisporeni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Maria, și copiii, Dumitru, Nicanor, Andrei și Valentina.

PARFENI, Nicanor M. Vezi Parfeni, Mihai.

PARFENI, Spiridon D. Vezi Parfeni, Dumitru A.

PARFENI, Stepanida P. Născută în 1924, în comuna Tigheci — Leova (Basarabia). Țărancă înstărită. Deportată în 1949, în Cita, împreună cu copiii, Ion (n. 1942) și Victor (n. 1944).

PARFENI, Valentina M. Vezi Parfeni, Mihai.

PARFENI, Vasile G. Vezi Parfeni, Gherasim I.

PARFENI, Vera. Născută în 1904, în comuna Vâlcineț — Călărași (Basarabia). Deportată în 1949, în Kurgan, împreună cu copiii, Gheorghe (născut în 1928), Eugenia (n. 1936), Alexandru (n. 1939) și Constantin (n. 1941), ca familie de “trădător”.

PARFENI, Victor. Vezi Parfeni, Stepanida P.

PARFENI, Victor D. Vezi Parfeni, Dumitru A.

PARFENI, Vladimir. Vezi Parfeni, Alexandra G.

PARFENI, Zinaida G. Născută în 1926, în comuna Sărata Nouă — Basarabia. Deportată de sovietici, în 1940. Reabilitată în 1990.

PARFENI, Zinovia G. Vezi Parfeni, Gherasim I.

PARFENIE. Monah condamnat. În 1953, era deținut la Baia-Sprie.

PARFENOV, Margarita V. Vezi Parfenov, Vasile A.

PARFENOV, Mița. Vezi Parfenov, Vasile A.

PARFENOV, Valter V. Vezi Parfenov, Vasile A.

PARFENOV, Vasile A. Născut în 1890, în comuna Băltata — Basarabia.

Exterminat de sovietici, în 1941. Reabilitat în 1991. Soția lui, Milița (n. 1906) și copiii, Valter (n. 1930) și Margarita (n. 1938) au fost deportați în 1941, în Siberia.

PARFENTIEV, Condrat P. Născut în 1889, în comuna Vărăncău — Râbnița (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism cu românii” și condamnat, în 1944, la 20 de ani de muncă silnică.

PARFENTIEV, Eudochia. Vezi Parfentiev, Fiodor C.

PARFENTIEV, Fiodor C. Născut în 1886, în comuna Vărăncău — Râbnița (Basarabia). Comerciant. Victimă a represiunii sovietice din 1949, împreună cu soția, Eudochia (născută în 1886).

PARFINESCU, Ereimei Gh. Născut în 1921, în comuna Domulgeni — Florești (Basarabia). Victimă a represiunii sovietice din 1950.

PARFIONOV, Victor I. Născut în 1902, în comuna Tigheci — Leova (Basarabia). Victimă a represiunii sovietice din 1941.

PARGUȚANU, Constantin. Condamnat în 1949. Detenția la Gherla, unde a cunoscut ororile *reeducării* (1951).

PARIGRAS, Ivan. Născut în 1901, la Vintileanca. Arestat. Deținut în închisoarea din Râmnicu-Sărat, între 10 august și 1 septembrie 1951.

PARIK, Iosif. Muncitor. A murit în închisoarea de la Aiud.

PARINCESCU, Mihail. Născut în 1890. Avocat condamnat. A murit la 11 noiembrie 1956, în închisoare.

PARISIANU, Vasile P. Născut la 1 ianuarie 1889, la București. Fost inspector de poliție la București, în perioada interbelică. Pensionar arestat la 1 iunie 1953. Detenția la Jilava, Târgșor și Făgăraș, unde a fost omorât în timpul anchetei, în 1955, înainte de a fi judecat.

PARISON, Barbara. De naționalitate germană. Din comuna Lovrin — Timiș (nr. 186). Deportată în 1945, în URSS, la muncă forțată, unde a și murit, în Donbas.

PARISON, Iacob. Din comuna Tomnatic — Timiș (nr. 687). Deportat de sovietici în 1945, în Donbas, unde a murit, din cauza regimului de muncă forțată.

PARISON, Maria. Din comuna Tomnatic — Timiș (nr. 687). Deportată de

sovietici în 1945, în Donbas, unde a murit, din cauza regimului de muncă forțată.

PARISON, Martin. Născut în 1901, în comuna Dolat — Timiș. Deportat de sovietici, la 15 ianuarie 1945. A murit în 1947, în minele de cărbuni de la Irminov, în condiții de exterminare.

PARIZA, Ana L. Născută la 12 februarie 1941, în comuna Mihai Viteazul — Constanța. Domiciliată în comuna Mihail Kogălniceanu. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, împreună cu familia, 4 ani și 7 luni, din 1951.

PARIZA, Beatrice B. Născută la 22 ianuarie 1934, în Bulgaria. Stabilită la Constanța. Domiciliu obligatoriu, 1 an și 9 luni.

PARIZA, Dumitru S. Născut la 10

aprilie 1922, la Gramaticova — Grecia (provincia Macedonia). Domiciliat în comuna Cogeaalac — Constanța. Absolvent al Liceului Comercial. Condamnat în 1941, la 20 de ani

de închisoare, pentru activitate legionară și grațiat, ulterior. Pus sub urmărire în 1948, de autoritățile comuniste. Condamnat, în contumacie, în lotul dr. Ion Zeana, prin sentința Tribunalului Militar Constanța, la 15 ani de muncă silnică. Prins în ascunzătoarea lui, la 18 octombrie 1957 și condamnat, prin sentința 352/4.08.1958, la 23 de ani de muncă silnică. Grațiat în 1964.

PARIZA, Gheorghe I. Născut la 22 martie 1936, în Grecia. Domiciliat la Agigea — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PARIZA, Hristu. Născut la 8 septem-

brie 1922, la Gramaticos — Grecia (provincia Macedonia). Domiciliat la Cogeaalac — Constanța. Arestat la 18 octombrie 1957 și condamnat, prin sentința 352/4.08.1958

(semnată de președintele completului de